

[Chr. Christensen]

ningsgaranti. Hvordan vil man sikre funktionærerne på det private arbejdsmarked ligestilling i denne periode?

Den samlede lovpakke har efter regeringens opfattelse den styrke, at der ikke vil være behov for yderligere finanspolitiske stramminger i form af forhøjelse af moms eller andre afgifter i indeværende overenskomstperiode, medmindre vi udsættes for nye rystelser udefra.

Det kunne rigtignok have været ønskeligt, om de fremsatte forslag ikke bare kunne skære toppen af den yderligere forventede forringelse af vores økonomi, men også kunne have taget fat på en nedskæring af såvel betalingsbalanceunderskuddet, udlandsgælden som arbejdsløshedsstallet. Så kunne vi måske have haft lidt styrke til at stå imod med i den kommende tid. Nu kan vor økonomi let bryde sammen ved det første vindpust udefra.

Vurderer vi forslagernes virkning fremover, tegner der sig ikke noget lyst billede. Vi har ikke glemt, at regeringen selv forventer, at vi i 1983 stadig har et betalingsbalanceunderskud på 12 mia kr. og en arbejdsløshed på omkring 200.000. Samtidig har vi fået en reallønsnedgang på 5 pct. samt måske en obligatorisk overskudsdeling med centrale fonds trukket ned over hovedet imod befolkningsflertallets ønsker.

Statsministeren har sandelig ikke med denne pakke gjort samarbejdet lettere her i tinget. Statsministeren sagde i sin redegørelse i går, at man under valgkampen havde gjort det klart for befolkningen, at der skal bæres byrder, og at man havde mødt forståelse herfor i befolkningen.

Kristeligt folkeparti gjorde det også klart under valgkampen, at hele befolkningen måtte være med til at bære de kommende byrder, og vi mødte også forståelse i befolkningen, en virkelig positiv vilje til at tage et nap med for at rette økonomien op. Men vi mødte også noget andet, vi mødte et klart krav om, at så skulle det også kunne nytte. Om forslagene giver befolkningen vished om dette må nok stå hen som et åbent spørgsmål.

Om den flerårige helhedsløsning hedder det, at ændringer i den her skitserede samlede løsning, som forrykker balancen i denne, ikke vil være acceptable. Der står også, at regeringen lægger afgørende vægt på helheden. Betyder dette, at regeringen betragter de

18 fremsatte forslag som et samlet hele, hvoraf intet kan udelades? I så tilfælde kan regeringen tvinge os til at stemme imod hele pakken. Men er regeringen parat til at løse lidt op for sagerne, så er vi også parate til at kikke på dem.

Ifølge statsministeren er det regeringens håb, at man her i folketetinget vil møde en vilje til at løse landets problemer ved hjælp af den fremlagte helhedsplan. Kristeligt folkeparti har viljen til at forhandle om at løse landets problemer, men skal det ske ved hjælp af den forelagte helhedsplan, må adskillige fæle tidsler udskiftes og erstattes af nogle acceptable nytteplanter.

Ib Christensen (DR):

De gode ting i regeringens plan er indgrebene mod visse legale skatteunddragelser, forslaget om en statsgrundskyld på landbrugsjord, bebudelsen af en værdistigningsafgift og besparelsesrammen på 2,5 mia kr. Retsforbundet vil stille ændringsforslag om, at statsgrundskylden kommer til at omfatte al jord, og om øgede offentlige besparelser.

De onde ting er fortsættelsen af tvangsindkomstpolitikken ved statslige løn- og prisdiktater, forslaget om obligatorisk overskudsdeling med en central fond samt øget statsstyring af erhvervslivet gennem øgede tilskud. Retsforbundet vil bekæmpe denne politik og modsætte sig disse forslag. Kun ved at lade arbejdsmarkedets parter klare egne anliggender kan vi opnå holdbare og samfundsøkonomisk forsvarlige løsninger på indkomst- og omkostningsudviklingen.

Retsforbundet anerkender, at regeringen åbent lægger sine forslag frem i folketetinget i erkendelse af, at kun gennem skiftende flertal kan de nødvendige beslutninger træffes. Til gengæld bør alle folketingets partier anerkende brugen af skiftende flertal, men det forudsætter, at regeringen ikke møder med et ultimatum, men også for sit vedkommende viser smidighed.

Virkningerne af regeringens politik på beskæftigelse og betalingsbalance er for beskedne. De kunne øges afgørende, dersom regeringen havde turdet bryde ud af EMSen, EFs valutakvælerslange, og give kronen fri, eventuelt havde foretaget en 15 pct.s devaluering. Virkningerne kan forøges yderligere, dersom regeringen vil gå langt videre end